Dosarul nr. 5r-1646/2025
4-25053531-12-5r-18042025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 iunie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecător Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Petiționarului Evghenii Becu
În lipsa:
Agentului constatator din cadrul INSP Ilie Potorac
(în privința cărora s-au întreprins măsuri necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația înaintată de **Becu Evghenii, data nașterii *****, IDNP *****domiciliat în ******* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. MAI06 832348 din 07.04.2025, adoptat de către agentul constatator din cadrul INSP, Potorac Ilie, în baza art. 238 alin. (2) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

La data de 207.04.2025, agentul constatator din cadrul INSP Potorac Ilie, a încheiat procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 832348 prin care Becu Evghenii, fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancţiune cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 900 lei.

La 11.04.2025, cu nr. de intrare „2967”, în cancelaria INSP, petiționarul Becu Evghenii, a înaintat o contestaţie, prin care a solicitat anularea procesului verbal cu privire la contravenţie, a deciziei de sancţionare şi încetarea procesului contravenţional, iar în argumentare a invocat că cu procesul verbal cu privire la

contravenţie nu este de acord şi în opinia acestuia urmează a fi anulat sub aspect de legalitate cât ș sub aspect de temeinicie.

La caz, instanţa mai menționează că, contestația şi materialele dosarului contravenţional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), fiind repartizată aleatoriu la 18.04.2025 judecătorului Angela Vasilenco.

Petiționarul Becu Evghenii, în şedinţă de judecată a susţinut contestaţia înaintată și a solicitat admiterea ei în sensul formulat.

Agentul constatator din cadrul INSP – Potorac lie, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin metodă electronică la adresa de e-mail indicată în scrisoarea de însoţire a actelor cauzei contravenționale nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în absenţa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate, iar această modalitate a fost acceptată de ambele părți, mai mult ca atât, având posibilitatea reală de a cunoaşte despre data şedinţelor de judecată inclusiv prin intermediul portalului web oficial al Judecătoriei Chişinău www.jc.instante.justice.md.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea ambilor participanți, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Subsecvent, instanţa mai precizează că reieşind din Recomandarea CSJ cu privire la aplicarea corectă a normelor procedurale despre citarea participanţilor la proces, nr. 54 din 7 decembrie 2013, se conțin recomandări privind citarea în procesele civile, care sunt pertinente și pentru procesele penale, iar în acest caz, se precizează că legea procedurală prevede că, *citaţia sau înştiinţarea se expediază autorităţilor publice*, *persoanelor juridice de drept privat* şi avocaţilor prin telefax,

poşta electronică sau prin orice alt mijloc de comunicare ce asigură transmiterea şi confirmarea primirii acestor acte, pe când persoanelor fizice, de asemenea, citaţia sau înştiinţarea poate fi transmisă prin telefax, poşta electronică sau prin orice alt mijloc de comunicare ce asigură transmiterea şi confirmarea primirii acestor acte, însă, doar *la solicitarea persoanelor* în cauză.

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, care se desfăşoară în termeni restrânşi prevăzuţi de legea contravenţională.

Examinând contestația, audiind poziția petiționarului şi verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, conform deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 832348 din 07.04.2025, petiționarul Becu Evghenii, a fost sancționat contravențional, reținându-se în sarcina sa săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, pe faptul că la data de 07.04.2025 ora 14:15, în mun. Chișinău str. A. Mateevici 27/1 a parcat automobilul de model ***** cu n/î ***** pe trotuar, ignorând astfel pct. 44 din Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.

Instanţa statuează că contestația împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 832348 din 07.04.2025

a fost depusă de către petiționar la 11.04.2025, adică în cadrul termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Instanţa mai notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, a *deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator* sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, *de aplicare a sancţiunii*

contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

La fel, din conţinutul art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 832348 din 07.04.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezenţa făptuitorului/petiționarului Becu Evghenii, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional şi fiind notificat privind iniţierea cauzei contravenţionale, cu asigurarea dreptului de a depune explicaţii, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

Instanţa statuează în vederea certitudinii aducerii la cunoştinţă a drepturilor şi obligaţiilor făptuitorului inclusiv prin precizarea acestora în partea *verso* a actului contestat, iar cu referire la acest aspect, petiţionarul a prezentat în mod cert aceiaşi obiecţie iterată cu ocazia contestării deciziei, consemnând ograf în rubrica nr. *18. Obiecţii* nu este de accord.

La fel din cercetarea actului contestat instanţa relevă că acesta nu a fost semnat de către agentul constatator ci doar de petiţionar.

În aceiaşi accepţie, instanţa citează prevederile art. 374 alin. (2) din Codul contravenţional, potrivit căruia, procesul contravenţional este *activitatea desfăşurată de autoritatea competentă*, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei, precum şi prevederile imperative prevăzute de art. 385 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, conform cărora ***agentul constatator*** este reprezentantul autorităţii publice *care soluţionează,* ***în limitele competenţei sale***, cauza contravenţională în modul prevăzut de prezentul cod, fiind desemnat ca agent constatator funcţionarul din autorităţile indicate la art.400–423[10], împuternicit cu atribuţii de constatare a contravenţiei şi/sau de sancţionare.

La fel, art. 399 alin. (2) din Codul contravenţional stipulează că agentul constatator *poate constata contravenţii ale căror constatare, soluţionare şi*

sancţionare sânt atribuite competenţei unor alte organe, dar în astfel de cazuri, *agentul va remite organelor respective procesele verbale de constatare a contravenţiilor*.

Reieşind din prevederile enumerate supra, instanţa conchide că agentul constatator indicat, ale cărui date au fost indicate în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 832348 din 07.04.2025 nu a semnat decizia de sancţionare.

De asemenea, instanţa conchide că o asemenea omisiune a agentului constatator în procesul de constatare a faptei, nu mai poate fi apreciată ca fiind irelevantă sau insignifiantă în raport cu fondul cauzei, or în acest mod a cauzat repercusiuni evidente dreptului făptuitorului la apărare, de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri sau să-i fie garantat dreptul său la examinarea corectă, diligentă şi corectă a cauzei de învinuire a sa.

În subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional, este statuat că *neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a* ***menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator****, /.../* ***a semnăturii agentului constatator*** */.../,* ***atrage nulitatea absolută a procesului-verbal***.

Respectiv, conform art. 381 din Codul contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, iar cu referire la probe, art. 425 alin. (6) lit. c) din acelaşi Cod, consacră că *nu* pot fi admise ca probe *informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei,* inclusiv dreptul la apărare, iar conform alin. (2) din acelaşi articol coroborat cu prevederile art. 442 şi 443 din acelaşi cod, procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă un mijloc de probă, prin care au fost stabilite anumite circumstanţe de fapt.

În concordanţă cu cele expuse, Curtea Europeană a Drepurilor Omului a susținut că o acuzație înseamnă nu numai notificarea oficială a unei prezumții că o persoană a comis o faptă penală, dar și orice măsură care afectează substanțial situația suspectului (a se vedea *Padin Gestoso împotriva Spaniei (dec.)*, 8 decembrie 1998)

La rândul său, Curtea Constituţională a statuat că procesul verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate şi de asemenea, este executoriu *(a se vedea Hotărârea nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional, par. 38)*.

Astfel, Curtea admite că pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii de efecte juridice, redactarea lui trebuie să respecte o anumită formă *ad validitatem*, trebuind realizate *toate exigențele de fond și de formă*.

Având în vedere cele menţionate, în contextul cărora făptuitorul nu mai poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privința căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 445 din Codul contravențional şi a normelor privind competenţa materială, care sunt prevederi esențiale în prezentul caz, din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt invocate de către agentul constatator sau a probelor prezentate în argumentarea acuzării şi cercetate în şedinţă de judecată.

În continuare, potrivit art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1) din acelaşi cod, instanța de judecată încetează procesul contravențional.

În această ordine de idei, instanța de judecată a constatat prezenţa la caz a condiţiilor prevăzute de prevederile art.445 alin.(1) din Codul contravențional, la încheierea procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 832348 din 07.04.202, motiv pentru care în ordinea art. 461 alin. (1) din acelaşi cod, va dispune atât declararea nulităţii absolute a procesului verbal cu privire la contravenţie, cât şi încetarea procesului contravenţional în acest caz.

Concomitent, din cuprinsul art.462 din Codul contravențional rezultă că, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Prin urmare, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI 06 832348 din 07.04.2025 urmează a fi declarat nul, iar procesul contravențional intentat de către agentul constatator din cadrul INSP Potorac Ilie, în privința lui Becu Evghenii, pe semnele contravenției prevăzute art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din motivul nulităţii absolute.

În conformitate cu prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 425, 445 alin. (1), 448 și 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația lui **Becu Evghenii**, împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 832348

din 07.04.2025, întocmită de către agentul constatator din cadrul INSP Potorac Ilie, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional.

Se declară nul procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 832348 din 07.04.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul INSP Potorac Ilie, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, prin care Becu Evghenii, a fost sancţionat cu o pedeapsă definitivă cu amendă în cuantum de 18 unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul a 900 lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Becu Evghenii**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, din motivul nulităţii absolute a procesului verbal cu privire la contravenţie.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**